

Aalken van den Berg: Ik had een kind gedood

vrijdag 17 oktober 2008

Aalken van den Berg (schuilnaam) raakte ongewild zwanger. "Philip reageerde precies zoals ik had verwacht: hij wilde geen kind. Abortus! Een andere gedachte kwam niet eens bij hem op. Ik was vertwijfeld. Wat moest ik doen? Abortus was toch zonde?"

Het verhaal van mijn kindertijd heeft weinig bijzonders. Mijn ouders werkten, maar mijn grootmoeder was er altijd. Zij was een vrome, katholieke vrouw, die veel voor mijn zus en mij heeft betekend. Aan de schoolperiode bewaar ik prettige herinneringen. Ik leerde gemakkelijk en vond het leuk. Voor de dingen die meisjes van mijn leeftijd interesseerden, had ik hoegenaamd geen belangstelling. Ik had mijn studie. Totdat Philip in mijn leven kwam.

Hij was 21 jaar, vier jaar ouder dan ik en studeerde economie. Vrolijk, betrouwbaar, maar ook een beetje lichtzinnig – dat was Philip ten voeten uit. Hij was niet de man van mijn dromen. Toch zei ik tenslotte ja, vanwege zijn onvermoeibare vriendelijkheid. Op grond van eerdere ervaringen met meisjes vond Philip het heel normaal dat hij mijn lichaam steeds meer voor zichzelf vroeg. Het bracht mij in tweestrijd. Aan de ene kant was ik nieuwsgierig, maar aan de andere kant bang en verschrikt. Toch wilde ik hem niet afweren, omdat ik van hem hield. Zo gaf ik me uiteindelijk helemaal aan hem.

Na verloop van tijd raakte ik zwanger, in een tijd dat ik een pilpauze had ingelast. Een kind – het einde van alle dromen. Ik was nog niet klaar met mijn opleiding. En wat zouden de mensen zeggen?

Philip reageerde precies zoals ik had verwacht: hij wilde geen kind. Abortus! Een andere gedachte kwam niet eens bij hem op. Ik was vertwijfeld. Wat moest ik doen? Abortus was toch zonde? Of was een embryo in de eerste weken nog geen mens? Daar kwam nog bij dat ik vreselijk bang was voor injecties en pijn. Maar ik zag geen andere uitweg dan het kind weg te laten halen, en zo nam ik toch die beslissing. Mijn vader had er grote moeite mee, maar we wisten hem te overreden.

Enkele weken later was het dan zover. Een oude, vriendelijke assistente bracht me in een kale kamer waar ik moest wachten. Daar stond ik, bevend van angst. "Help me, o God, ik kan niet anders", zo bad ik voor de zwaarste zonde van mijn leven. Het duurde eindeloos lang voor de arts kwam. Hij gaf me een verdovende injectie, maar die werkte niet. Ik was verkrampd van angst. Eindelijk was alles voorbij.

Hierna werd de abortus doodgezwegen. Er bleven evenwel diepe wonden achter. Lichamelijk herstelde ik, maar psychisch moest ik nog door een diep dal.

Het begon drie jaar later. Ik was opnieuw zwanger. In geen geval wilde ik nog een abortus. Dus trouwden Philip en ik. We kregen een zoon en waren een tijd lang erg gelukkig.

Op een dag las ik een artikel over kindermishandeling. Een panische angst maakte zich meester van mij. Was ik beter? Ik had toch ook een kind gedood. Zou ik dat opnieuw kunnen doen? Deze gedachten beheersten hoe langer hoe meer mijn leven. Urenlang zat ik werkeloos voor mij uit te staren. Soms dacht ik dat ik gek zou worden. Philip merkte het wel en deed van alles om me af te leiden. We gingen naar feestjes, waarbij we veel alcohol dronken.

Het was een tijd vol onrust. Zo verdrong ik de angst, maar wanneer ik alleen was, kwam het op me af, erger dan tevoren. Zou die abortus me altijd blijven achtervolgen?

Mijn zoon ging nu al naar de kleuterschool. Hier leerde ik andere moeders kennen. Eén van hen, een christin, leende me een boek. Dit boek opende mijn ogen. Het vertelde van Jezus Christus, Gods zoon die Mens werd. Hij is aan een kruis gestorven voor mijn zonden, ook voor mijn abortus. Ik leerde Hem kennen als Degene die onze schuld vergeeft als wij die aan Hem belijden, zonder dat wij er zelf iets voor hoeven doen. Vanaf dat moment kon ik m’n angsten aan Hem geven en vrij zijn. Hij maakt alles nieuw!

Aalken van den Berg (schuilnaam)

Met toestemming overgenomen van 'Verhalen bij de Bijbel', cd-rom van Uitgeverij Medema, Vaassen. De schuilnaam is door Keerpunt toegepast.

Aalken zegt: "Ik leerde Hem kennen als Degene die onze schuld vergeeft als wij die aan Hem belijden, zonder dat wij er zelf iets voor hoeven doen. Vanaf dat moment kon ik m’n angsten aan Hem geven en vrij zijn." Wil jij ook vergeving van schuld ontvangen, maar je vraagt je af wat je moet doen? Neem contact op met iemand van www.erishulp.nl .

Je kunt ook naar Keerpunt reageren.